



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

לפני כבוד השופט בן-ציון גרינברגר

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ פרקליטות מחוז י-ם
עו"ד גיניה קליימן

נגד

הנאשם פלוני (קטין)
ע"י ב"כ עו"ד ניר רשף

פסק דין

- 1
- 2 1. בפתח הדברים אציין, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
- 3 התשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו.
- 4 2. נגד הנאשם הוגש ביום 2.3.15 כתב אישום בו הואשם בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב
- 5 תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק").
- 6 3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.2.15, בשעה 14:15 או בסמוך לכך, עמד הנאשם
- 7 יחד עם חבריו, קטינים אשר זהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, בתחנת אוטובוס
- 8 הממוקמת ברחוב דרך שועפאט, בסמוך לצומת ג'ולאני, או אז יידה הנאשם שתי אבנים לעבר
- 9 הרכבת הקלה אשר עברה באותה עת במקום בנסיעה מכיוון פסגת זאב לכיוון הגבעה
- 10 הצרפתית. אחת האבנים שיידה הנאשם פגעה בשמשה האחורית של אוטובוס של חברת
- 11 אלקודס-רמאללה אשר עמד בתחנת האוטובוס הסמוכה.
- 12 4. בכתב האישום נטען, כי במעשיו האמורים לעיל זרק הנאשם אבנים על כלי תחבורה
- 13 בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב התחבורה ולסכן את בטיחותו, ועל כן הואשם בעבירה לפי סעיף
- 14 332 לחוק.
- 15 5. הנאשם כפר במיוחס לו. על פי התשובה לכתב האישום, הנאשם אכן היה במקום בשעה
- 16 הנטענת בכתב האישום, ברם הוא לא זרק שום אבן, לא על הרכבת הקלה ולא על אוטובוס,
- 17 אלא שיחק עם חבריו ב"כדור", הא ותו לא.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

1 הראיות בתיק

2 6. מטעם המאשימה הוגשו הראיות הבאות: ת/1 – הודעת הנאשם מיום 25.2.15 ושני
3 דיסקים של החקירה; ת/2 – צילום אוויר של מקום האירוע עם סימונים רס"ן אביעד אליהו;
4 ת/3 – דיסק תמונות צילום ידי הנאשם; ת/4 – תצלום אוויר עם סימונים רס"ר אברהם
5 קליימן; ת/5 – דו"ח מעצר הנאשם רס"ר אברהם קליימן; ת/7 – דו"ח סטטיסטי משטרתי
6 בנושא יידוי אבנים על הרכבת הקלה ינואר-פברואר 2015.

7 כן העידו מטעם המאשימה: רס"ר ניר אברהמי (פרוטוקול מיום 20.7.15 עמוד 9-3);
8 רס"ן אביעד אליהו (שם, עמודים 9-25); רס"ר אברהם קליימן (שם, עמודים 25-34); רס"ר
9 קיריל אולשבסקי (שם, עמודים 35-46); ר.ח. (שם, עמודים 46-54); פקד אופיר יונה (פרוטוקול
10 מיום 29.10.15 עמודים 4-8).

11 7. מטעם ההגנה הוגשו הראיות הבאות: נ/1 – צילום של מקום האירוע; נ/2 – דו"ח פעולה
12 רס"ן אביעד אליהו; נ/3 – דו"ח פעולה רס"ר אברהם קליימן; נ/4 – סיכום חודשי של מוג
13 האוויר, השירות המטאורולוגי; נ/5-7 – תמונות שצילם אביו של הנאשם ממקום האירוע,
14 ביום האירוע ולמחרתו; נ/8 – שרטוט של העד מ.י.

15 כן העידו: הנאשם (פרוטוקול מיום 29.10.15 עמודים 9-17); א', אביו של הנאשם (שם,
16 עמודים 18-19); מ.י. (פרוטוקול מיום 27.1.16 עמוד 27-21).

17 8. להלן אציג את גרסת הנאשם ועדויות חבריו, ר.ח. ומ.י., ובהמשך אציג את עדויות
18 השוטרים שהיו עדי ראיה ואשר עצרו את הנאשם וכן את שאר העדויות בהתאם לרלוונטיות
19 שלהן.

20 גרסת הנאשם

21 9. בהודעתו במשטרה העיד הנאשם שהוא שיחק בשלג: "אנחנו משחקים בשלג, זורקים
22 אחד על השני אני וחברים שלי ועברה הרכבת והמשטרה ראתה אותי שמשחקים בשלג, חשבו
23 השוטרים שאני זורק אבנים על הרכבת" (שורות 16-17). הנאשם הכחיש שזרק שלג על הרכבת
24 וטען שזרק על חברים. בהמשך העיד שזרק על ר.ח.

25 10. הנאשם נשאל, האם כאשר אמרו לו השוטרים שראו אותו זורק אבנים על הרכבת ענה
26 להם שהוא זרק אבנים על האוטובוס. הנאשם השיב "לא זוכר" (שורות 30-32), וכשנשאל שוב



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטיף)

- 1 האם אמר לשוטרים "לא אל קטר, אל באס" (לא על הרכבת, על האוטובוס), השיב "אני לא
2 זרקתי. אוטובוסים של יהודים לא עוברים בדרך שלנו". לאחר מכן שתק ואמר שהוא לא זרק
3 (שורות 33-36), ולבסוף אמר שזרק על החבר שלו שלג וכי זה קצת פגע באוטובוס (שורה 99).
4 החוקר הראה לנאשם תמונה שלו עם ידיים מלוכלכות בשחור שצולמה ברכב המשטרה לאחר
5 שנעצר, והנאשם השיב "זה מהעט בבית ספר" (שורות 43-48).
- 6 11. בעדותו בבית המשפט אמר הנאשם שנסע באוטובוס בחזרה מבית הספר, ירד בתחנה
7 ושיחק בשלג עם חברים (מ.י., ר.ח. ונ"י) (להלן בהתאמה: "מ.י.", "ר.ח.", "נ"י") ואז באו חיילים
8 ועצרו אותו. לגרסתו, על הרצפה היה שלג ולא היו שם אבנים. הנאשם העיד שהשוטרים
9 הכניסו אותו לניידת ושם "שאלו אותי, הם גם עשו לי תנועה ביד, אם אני זרקתי משהו על
10 הרכבת. אמרתי לא זרקתי לא על הרכבת ולא על האוטובוס". לדבריו שאלו אותו בעברית
11 והוא ענה בעברית. כן העיד שרמת ההבנה שלו בעברית נמוכה מאוד (עמוד 10 שורות 21-31)
12 ובניידת הוא לא דיבר כלל בעברית.
- 13 12. בחקירתו הנגדית נשאל הכיצד אמר במשטרה ששיחק בשלג עם חבר שלו ר.ח., ואילו
14 בבית משפט אמר שזרק גם על מ"י. תשובותיו לא היו ברורות לחלוטין, וכן סתר עצמו בתשובה
15 לשאלה היכן פגע השלג (פרוטוקול מיום 29.10.15 עמוד 14, שורות 15-28):
- 16 ש: עכשיו, השלג שזרקת שאתה אומר, הוא פגע באוטובוס?
17 ת: לא, אני זרקתי על מגיד שהיה קרוב לאוטובוס, ליד האוטובוס.
18 ש: טוב, אז במה פגע?
19 ת: זה פגע במ"י ואז לרצפה.
20 ש: אוקי. אז אני נאלצת שוב להפנות אותך להודעה במשטרה, אני
21 מפנה לעמוד 4 שורה 98, שואל אותך השוטר מה זרקת על
22 האוטובוס,
23 **עו"ד רשף:** איזה שורה סליחה?
24 ש: 98. והתשובה, חבר שלי היה על יד האוטובוס, זרקתי על חבר
25 שלי שלג וזה קצת פגע באוטובוס.
26 ת: אוקי אבל לא התכוונתי לאוטובוס.
27 ש: אני לא שאלתי אותך מה התכוונת, אני שאלתי מה קרה? אתה
28 היית הכי קרוב, בוא תגיד לי, פגע או לא פגע?
29 ת: לא ראיתי, אני זרקתי את זה לכיוון מ"י, זה פגע בו ואז לרצפה
30 וייתכן שזה גם פגע באוטובוס.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 הנאשם נשאל על הידיים המלוכלכות שלו, שצולמו בניידת (ת/3), והשיב שרק הבוהן
2 הייתה מלוכלכת, מחידוד של עיפרון בבית ספר (עמוד 16 שורות 1-3).
- 3 כן נשאל מדוע הדגיש בחקירה במשטרה שזה לא היה אוטובוס של יהודים וכי
4 אוטובוסים של יהודים לא נוסעים שם. הנאשם השיב שזה לא היה חשוב, ולא נתן תשובה
5 ברורה (עמוד 16 שורות 14-27).

עדויות חברי הנאשם

- 6
- 7 13. ר.ח. (עד תביעה), בן 14, העיד כי הוא והנאשם היו בדרך חזרה מבית הספר וירדו
8 מהאוטובוס, אחד החברים שירד מהאוטובוס התגרה בנאשם, והנאשם הרים שלג וזרק לעברו
9 ולעבר האוטובוס ופגע בחבר, מ'. העד נשאל הכיצד במשטרה אמר שהשלג פגע באוטובוס,
10 והעד השיב שבחקירה נמצא אתו מנהל בית הספר, ואלו היו דבריו (עמוד 47 שורות 11-30).
11 לדבריו, מ' ירד מהאוטובוס כדי לאפשר לאנשים לרדת מהאוטובוס, ואז עלה עליו בחזרה. אך
12 כשהנאשם זרק עליו הוא היה פחוץ לאוטובוס (עמוד 48 שורות 19-26). ב"כ המאשימה
13 ביקשה להגיש את הודעתו במשטרה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות בכפוף לעדותו של גובה
14 ההודעה. בפועל לא הביאה לעדות את גובה ההודעה והודעת ר.ח. במשטרה לא הוגשה.

- 15 14. מ.י. (עד הגנה), העיד שהוא וחבריו חזרו באוטובוס מבית הספר, ירדו ממנו ומצאו
16 ערימה של שלג והתחילו לשחק אחד עם השני. מ.י. הכחיש שהנאשם זרק אבנים על הרכבת
17 הקלה (פרוטוקול מיום 27.1.16 עמוד 22 שורות 18-27). כן הראה בשרטוט שמשחק השלג היה
18 בכיוון הפוך מכיוון הרכבת הקלה ושהם שיחקו בשלג מאחורי תחנת האוטובוס, לא לכיוון
19 האוטובוס.

- 20 בחקירה נגדית אישר העד שר.ח. היה איתם באירוע, והכחיש את דברי ר.ח. שהנאשם
21 זרק רק לעבר חבר שהתגרה בו ושירד מהאוטובוס (עמוד 25 שורות 11-15). לדברי מ.י., כל
22 החברים זרקו שלג. כן הכחיש את דברי הנאשם שהוא זרק וקצת פגע באוטובוס, וטען
23 שהנאשם לא פגע באוטובוס כלל (עמוד 26 שורות 10-15).

תמצית טענות הצדדים בסיכומים

- 24
- 25 15. כפי שעולה מגרסאות הצדדים, המחלוקת שלפנינו מתרכזת בשאלה מה זרק הנאשם,
26 לעבר מה יידה אותו ומה היו הכוונות שלו. המאשימה טוענת כי ראיות התביעה מתבססות
27 בעיקרן על זיהוי השוטרים, אשר ישבו ברכב וראו את הנאשם זרק בזמן אמת ומיד לאחר מכן



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 עצרו אותו; כאשר בכך יש כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיוחס לו.
2 המאשימה מבקשת מבית המשפט לקבוע כי שני החפצים שנזרקו היו אבנים או חפץ קשיח
3 שאינו שלג, וכי האבנים נזרקו לעבר הרכבת, כאשר אחת מהן פגעה באוטובוס. כן מבקשת ב"כ
4 המאשימה לייחס לנאשם את הכוונה לסכן חיי אדם מכוח כלל הצפיות.
- 5 16. המאשימה טוענת שישנן סתירות בין גרסתו של הנאשם במשטרה לבין זו שנמסרה בבית
6 המשפט. העדים שהעידו מטעם ההגנה הם חברים שלו, והם סתרו אותו בנקודות מהותיות (מי
7 זרק על מי, האם הייתה פגיעה באוטובוס ומהיכן זרקו); ועל כן, מבקשת המאשימה להתייחס
8 לעדויות חבריו כעדויות שאינן אובייקטיביות.
- 9 17. ב"כ המאשימה מציינת בסיכומיה שמהו שהוגש כתב האישום תוקן חוק העונשין
10 והמאשימה מבקשת להרשיע על סמך הראיות בתיק גם בסעיף החוק המחמיר (332א(ב)) או
11 לחלופין, בהתאם לסעיף 5 לחוק העונשין, לפי הוראת החוק המקלה.
- 12 18. ב"כ הנאשם מבקש לזכותו מכל אשמה. לטענתו, המאשימה לא הצליחה להוכיח את
13 אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. המאשימה מתבססת על עדויות שוטרים אשר לטענתו
14 אינם דוברים אמת, ובתמיכה לטענה זו הצביע על סתירות מהותיות בין עדויות השוטרים.
15 נוכח הסתירות נטען, כי לא ניתן לבסס כל קביעה כי נזרקו כלפי הרכבת הקלה אבנים או חפץ
16 קשיח וכי זו הייתה מטרת הזריקה, זאת בשונה מגרסת הנאשם לפיה זרק שלג אשר נותר
17 מהסופה שהייתה בירושלים עד יומיים לפני האירוע.
- 18 19. לטענת ההגנה, בתיק זה קרו גם מחדלי חקירה חמורים. ראש צוות החוקרים העיד
19 שמצלמות הרכבת הקלה לא נבדקו; אין בדיקה של החפץ שנזרק; שני חברי הנאשם אשר היו
20 אתו באירוע לא זומנו לחקירה. החבר היחיד שנחקר הוא ר.ח., שהעיד בבית המשפט, והוא
21 העיד כי חלק מהדברים המופיעים בעדותו במשטרה כלל לא נאמרו על ידו אלא על ידי המנהל
22 שליווה אותו לחקירה. ב"כ המאשימה ביקשה להביא את גובה עדותו כדי לאשר שהעד אמר
23 את הדברים, אך לא עשתה כן.
- 24 **דיון והכרעה**
- 25 20. כאמור, המאשימה מבססת את האשמה המיוחסת לנאשם על עדויות שלושת השוטרים
26 אשר ראו את הנאשם ועצרו אותו. אציג להלן את עדויות השוטרים, ואבחן האם הן מגבשות
27 תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנאשם מעל לכל ספק סביר.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

21. רס"ן אביעד אליהו, העיד "ראיתי ילד שזורק אבנים, יחד שמרים אבן מהרצפה, זורק אותה, מתכופף, מרים עוד אחת וזורק אותה" (עמוד 10 שורות 9-27). השוטר אליהו ראה את הזריקה הראשונה וסימן לחבריו לרכב להסתכל לכיוון הנאשם שהוא זורק אבנים, או אז ירד הצוות מהרכב ועצר את הנאשם. השוטר העיד שהזריקה הייתה לכיוון פסי הרכבת (שם עברה רכבת ועמד אוטובוס המשמש את הציבור הערבי). לדברי השוטר, האירוע התרחש שבוע וחצי אחרי השלג, ולא היה שלג ברחוב, אולי קרח. תנאי הראות היו טובים, מזג האוויר היה בהיר יחסית, והוא ראה את הזריקה ממרחק של כשבעים מטר (עמוד 12 שורות 23-31). כן הוסיף כי ברכב, בדרך לתחנת המשטרה, אמר הנאשם לשוטרים בערבית, שהוא לא זרק על הרכבת אלא זרק על האוטובוס.
- 9
- 10 בחקירה הנגדית העיד השוטר אליהו שהאבן הייתה בגודל של כדור טניס בערך, בצבע לבן, שנע בצורה לא סימטרית. הוא ראה את הנאשם ממרחק של 70 מ', וכשנשאל מדוע במשטרה אמר שהמרחק היה 100 מ', השיב שעברה חצי שנה והוא לא זוכר במאה אחוז (עמוד 16 שורות 13-26). בהמשך דייק שראה שהנאשם זרק חפץ "קשיח, שיש לו בליסטיקה שעפה" ולא ראה את הפגיעה (עמוד 23 שורות 6-14). השוטר אליהו אישר שהנאשם היה מבוהל ומופתע כשהשוטרים ניגשו אליו (עמוד 16 שורות 27-29). כן אישר שהנאשם נכנס לרכב ואמר שהוא לא יודע עברית, ואין לו הסבר מדוע עובדה זו לא מצוינת בדו"ח פעולה שלו (עמוד 20 שורות 7-21).
- 17
22. עובדה מפתיעה שהתגלתה במהלך החקירה הנגדית, היא שתצלום האוויר שהוגש ועליו סימן השוטר אליהו טרם עדותו היכן עמדו השוטרים והנאשם ולהיכן הנאשם זרק (ת/2), הינו צילום של צומת אחרת ולא של צומת ג'ולאני, מקום האירוע נשוא כתב האישום. הדבר בולט מהשוני בין תצלום זה לשני תצלומים נוספים שהוגשו עם סימוני שני השוטרים האחרים. השוטר אליהו בתחילה ניסה להסביר הכיכד מדובר באותו מקום, ולבסוף הודה בשוני ללא מתן הסבר לכך (עמודים 21, 22 שורות 1-15):
- 23
- 24 ש. אוקי. אני מפנה אותך לסרטוט שהוגש על ידך, עכשיו הוגש
25 לבית משפט.
- 26 ת. כן.
- 27 ש. אני אומר לך שזה בכלל לא המקום שהייתם בו. ת/2 לא? נדמה
28 לי... אתה יכול לאשר לי את זה בבקשה?
- 29 ת. לא.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 ש. לא? אז בוא אני אראה לך את, את הצילומים של החברים שלך,
2 את הסרטים שצורפו לעדויות של חברים שלך.
3 ת. אני לא רואה כלום.
4 ...
5 ת. אפשר את השני גם בבקשה? לא, הנה המשולש, זה המשולש.
6 פשוט המפות הפוכות. המשולש הקטן הזה. יש פה, זה זה, זה
7 פשוט מפות בגדלים שונים. נכון? זה, אנחנו מדברים על זה.
8 ש. זה שלך?
9 ת. כן. זה, זה הכביש הזה נכון? וזה זה הכביש הזה. שאם אתה
10 הולך לפי הסיבוב של העיגול, ולא לפי הרחובות, אז אתה תראה
11 ...
12 ש. אין פה שום דבר עגול, זה לא זה. זה לא המקום שאתה היית
13 בכלל. זה קטע אחר של הכביש, אני אומר לך.
14 ת. אם אתה אומר. למה, יש ספק על המיקום? סתם שואל.
15 ש. לא, לא, יש.
16 ת. אוקי.
17 ש. פשוט עשית שרטוט ואישרת נתונים על מקום שלא נמצא פה.
18 זה הכול.
19 23. רס"ר אברהם קליימן, שהיה חלק מכוח היס"מ ברכב, העיד שהשוטר אליהו הצביע על
20 נער שזרק אבנים. לדברי השוטר קליימן, הוא ראה את הנאשם מרים אבן וזורקה לכיוון
21 הרכבת, ואז השוטרים יצאו מהרכב ועצרו את הנאשם. לטענתו, המרחק מהנאשם היה 25 מ'
22 (עמוד 26 שורות 16-32, עמוד 27 שורות 1-8), בשונה מדברי השוטר אליהו שהעיד על מרחק
23 של 70 מ'. לדבריו, האבן הייתה בצבע לבן (עמוד 27 שורה 13), בגודל של תפוח (עמוד 29 שורה
24 20), והוא לא ראה שום שלג באזור (עמוד 29 שורה 1). השוטר העיד שהוא יודע לזהות שמדובר
25 באבן ולא שלג. עוד ציין שכשעצר את הנאשם, אמר לנאשם שהוא עצור על זריקת אבנים על
26 הרכבת (עמוד 28 שורות 24-25).
27 24. בחקירתו הנגדית, השוטר קליימן העיד כי כאשר נתפס הנאשם על ידי השוטרים אמר
28 ש"זרק על האוטובוס" (עמוד 30 שורות 24-29), ושברכב הנאשם לא דיבר (עמוד 31 שורות 8-
29 16), זאת בניגוד לעדות ודו"ח השוטר אליהו ובניגוד לדו"ח פעולה של קליימן עצמו שם צוין
30 כי הנאשם אמר את הדברים ברכב (ג/3):
31 ש. אביעד היה אתו ברכב אתך בחזרה לתחנה ?



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטיין)

- 1 ת. ברכב הוא לא דיבר.
- 2 ש. ברכב הוא לא דיבר?
- 3 ת. לא שמעתי אותו מדבר.
- 4 ש. אוקיי. לא, כי אתה כותב פה החשוד במהלך הנסיעה חזר שוב
- 5 ושוב בעברית רהוטה, רהוטה אתה כותב, כי הוא זרק אבנים
- 6 על האוטובוס ולא על הרכבת הקלה. אז תגיד לי, איך הוא אמר
- 7 את זה בעברית רהוטה? שאני אבין.
- 8 ת. אני לא יכול לחקות לך את זה עכשיו.
- 9 25. רס"ר קיריל אולשבסקי, אשר אף הוא היה בכוח היס"מ יחד עם השוטרים קליימן
- 10 ואליהו, העיד שכשישבו ברכב חבר שלו זיהה את הזריקה וצעק הנה הבחור זורק. השוטר
- 11 אולשבסקי ראה את הנאשם זורק לכיוון האוטובוס, לא לכיוון הרכבת הקלה (בניגוד לעדות
- 12 אליהו וקליימן). השוטרים יצאו מהרכב, תפסו את הנאשם ועצרו אותו (עמוד 36 שורות 11 -
- 13 :20)
- 14 אוקי. האירוע היה ככה, היינו במשימה בשועפאט בית חנינא. ביקשו
- 15 מאתנו, מהצוות שלנו, להגיע לשם כדי למנוע זריקת אבנים על
- 16 הרכבת קלה. זו הייתה המשימה, לעשות פטרול הלון ושוב. הא, בין,
- 17 בין הפטרולים בשעות הצהריים אנחנו זיהינו, אני בהתחלה לא
- 18 זיהיתי, אני ישבתי ליד, ליד הנהג, בצד ימין שלו, אז, הא, אנשים,
- 19 חברה, חברה שלי זיהו את הזריקה, זריקה של הבחור, אחד מהם
- 20 צעק, הנה הבחור זורק. אני הסתובבתי, ראיתי אותו, ראיתי אותו
- 21 שהוא זורק, לא לרכבת הקלה, לכיוון האוטובוס. פרקנו מהרכבת,
- 22 יצאנו לכיוון שלו, תפסנו אותו, אמרנו אתה עצור, אתה בא איתנו
- 23 לתחנה. הבאנו אותו לתחנה. זה מה שקרה בקצרה.
- 24 השוטר אולשבסקי העיד שראה את הנאשם זורק חפץ בצבע חום-לבן אשר פגע בחלון
- 25 האוטובוס (עמוד 36 שורות 29-27) (בעדות במסמך אמר שראה חפץ לבן-אפור, עמוד 45
- 26 שורות 28-30), אך לא בדק את הנפילה. לדבריו הוא ושאר השוטרים היו במרחק של 10 רכבים
- 27 מהזריקה, בערך 40-50 מטרים, אם כי אינו זוכר במדויק (עמוד 37 שורות 7-3). השוטר
- 28 אולשבסקי לא בטוח שהחפץ שנורק לא היה שלג, ולדבריו הוא חשד שזו אבן (עמוד 38 שורות
- 29 20-25). כן העיד שכשהכניסו את הנאשם לרכב, "הוא אמר שהוא זרק אבנים, כאילו הוא אמר
- 30 שהוא לא זרק לרכבת קלה, הוא זרק לכיוון האוטובוס", ובהמשך ציין שאינו בטוח שהנאשם
- 31 אמר שהוא זרק אבנים (עמוד 39 שורות 6-1). אשר לשאלה באיזו שפה אמר הנאשם את
- 32 המילים הללו, בעברית או בערבית – תשובותיו של השוטר אולשבסקי לא היו ברורות (עמוד
- 33 40 שורות 32-25, עמוד 41 שורות 3-1):



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 ש. תקשיב, מהראיות שיש בתיק עד עכשיו, מהעדויות, מהעדויות
2 של אביעד שישב איתך באוטו, עולה שהילד הזה דיבר, אמר
3 משפט בערבית באוטו. אוקי ? מאיפה אתה שאתה לא מבין
4 ערבית יכול לדעת מה הוא אמר לכם באוטו ? זרקתי אבנים,
5 השופט שאל אותך. מאיפה אתה יודע מה הוא אמר ?
6 ת. אז כנראה הוא דיבר עברית.
7 ש. הא, כנראה הוא דיבר עברית ?
8 ת. כנראה.
9 ש. הבנתי.
10 ת. אתה יודע, אנשים שלא מדברים עברית ממש טוב אז מנסים
11 להגיד בערבית, לא מבינים אותם אז אומרים את עצמם בעברית.
12 ובעמוד 43 שורות 18-30, עמוד 44 שורות 1-10 :
- 13 ש. תראה, מפנה אותך לעדות שלך במשטרה, אתה אומר, שואלים
14 אותך האם הודה בפניכם שהוא זרק את האבן. אתה אומר כן,
15 שהוא ישב בסוואנה הוא אמר אני זרקתי אבן, ואמר זאת
16 בעברית בשפה ברורה.
17 ת. אז כנראה כן. כמו שאתה רואה, הכול רשום. אם זה רשום
18 שהוא אמר את זה בבירור, אז כן אמר בבירור.
19 ש. כן? אז עכשיו אתה משנה את הגרסה שלך ?
20 ת. לא משנה, אני אמרתי .,
21 ש. אוקי.
22 ת. שאני לא יודע בוודאות להגיד לך. אנשים שמדברים שפה
23 ערבית, במיוחד ילדים קטנים, הם לא כזה מדברים בשפה
24 ערבית. ברגע שהוא לא יוצא לו להסביר לנו בערבית, אנשים
25 טבעי מתחילים לדבר עברית.
26 ש. ואם אני אומר לך שאביעד שישב העיד פה, הוא מבין ערבית,
27 הוא אמר שהעד הזה דיבר בערבית ולא הוציא מילה בעברית.
28 מה יש לך להגיד על זה ?
29 ת. זה מה שאמר אביעד. יש משהו שאומר אביעד ויש משהו שאני
30 אומר.
31 ש. הבנתי. אז ישבתם באוטו אוטו וכל אחד אומר משהו אחר.
32 אתה שם לב מה שאתה אומר ?
33 ת. אני יודע .,
34 ש. זה, זה מה שאתה מאשר לי ?
35 ת. אני יודע מה אני שמעתי.

36 השוטר אולשבסקי הוסיף כי הוא לא זוכר שראה רכבת קלה באזור (עמ' 42 ש' 1-2).

37 26. אם כן, לפנינו שלושה שוטרים אשר ישבו ברכב אחד וטוענים שראו את הנאשם זורק.

38 אלא שלגבי שאר העובדות המבססות לכאורה את העבירה, מצינו סתירות רבות בין עדויות



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 השוטרים: המרחק ביניהם לנאשם (אליהו 70 מ', קליימן 25 מ', אולשבסקי 40-50 מ'); איזה
2 חפץ נורק (אליהו וקליימן ראו אבן בצבע לבן וקליימן דייק שזה היה חפץ קשיח ולא דווקא
3 אבן, אולשבסקי ראה חפץ בצבע חום-לבן או אפור-לבן); לכיוון מה נזרק החפץ (אליהו
4 וקליימן – לכיוון הרכבת, אולשבסקי - לכיוון האוטובוס וגם זיהה את הפגיעה בחלון
5 האוטובוס); מתי דיבר הנאשם, כשנעצר או ברכב (אליהו ואולשבסקי – ברכב, קליימן –
6 במעצר, כאשר העיד שהנאשם לא דיבר כלל ברכב, בניגוד לדו"ח הפעולה שלו עצמו ולעדות
7 חבריו), ובאיזו שפה אמר את הדברים (אליהו – בערבית (וציין שהנאשם אמר שהוא לא יודע
8 טוב עברית למרות שהדבר לא מופיע בדו"ח הפעולה), וקליימן ואולשבסקי – בעברית רהוטה,
9 כאשר עדותו של אולשבסקי בעניין זה לא הייתה ברורה).
- 10 אעיר כי הנאשם העיד ששאלו אותו בעברית והוא ענה בערבית, ושרמת ההבנה שלו
11 בעברית נמוכה מאוד והוא לא דיבר בעברית כלל (עמוד 10 שורות 21-31).
- 12 אף בהליך המשפטי התרשמתי כי הנאשם ודאי שאינו דובר עברית רהוטה, ונוקק
13 לשירותי תרגום לשפה הערבית.
- 14 27. ב"כ המאשימה מסבירה בסיכומים את אי-הדיוק בין השוטרים באשר לכיוון הזריקה
15 (רכבת או אוטובוס), בכך שכיוון שהשוטר אולשבסקי ראה את הפגיעה באוטובוס הוא הניח
16 מראש שהזריקה כוונה לשם. אולשבסקי היה האחרון שיצא מהרכב המשטרתי, והדבר מסביר
17 מדוע הוא ראה את הפגיעה בשונה משני השוטרים האחרים שיצאו לפניו מן הרכב על מנת
18 לתפוס את הנאשם. המאשימה עדיין מבקשת לקבוע עובדתית ששתי אבנים נורקו לעבר
19 הרכבת הקלה.
- 20 הסברה של המאשימה לסתירה זו יכול לשמש לשני הכיוונים, ואינו מתקבל על הדעת.
21 נוכח עדות השוטר אולשבסקי, מה מבסס את עדויות שני השוטרים האחרים כי כיוון הזריקה
22 היה הרכבת הקלה? ומדוע עדותו כי הזריקה כוונה לעבר האוטובוס - משום שעקב אחרי החפץ
23 הנורק מזריקתו ועד לפגיעה - אינה מהימנה יותר מן הגרסה של צפייה בזריקה ללא פגיעה?
24 ההבדל בין זריקה לעבר הרכבת או מאידך, לעבר האוטובוס של חברה ערבית, הוא משמעותי.
25 הגם שהעבירה של זריקת חפץ לעבר כלי תחבורה יכולה להתקיים גם ללא מניע גועני (ואף
26 באמצעות זריקת חפצים אחרים ולא דווקא אבנים או בקת"בים), על המאשימה להוכיח
27 כוונה של הנאשם לזרוק ולפגוע בכלי תחבורה ולסכן את הנוסעים או לפגוע בכלי התחבורה
28 (בכפוף לתיקון בחוק, ראו הערתי להלן בסוף הכרעת הדין). קשה לבסס מניע כזה בזריקה
29 סתמית של שלג על אוטובוס של חברה ערבית המשמש להסעת ציבור ערבי בלבד.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

28. הסתירות בין דברי השוטרים אינן דבר של מה בכך. אין מדובר בשלושה שוטרים או עדי
ראיה אשר ראו כל אחד מהם קטע אחר מתוך אירוע ומווית ראייה אחרת. במקרה שלפנינו,
שלושת השוטרים ישבו באותו רכב וצפו בזריקה. אכן אני מקבל את טענת המאשימה כי יש
להניח שאם היה ברור לשוטרים שמדובר במשחק ולא בזריקת אבנים, השוטרים לא היו
יוצאים מן הרכב לעצור את הנאשם. מנגד, ראוי לציין את התנהגותו של הנאשם בעת מעצרו,
כאשר השוטר אליהו העיד כי היה מופתע ומבוהל. ואכן טענת ההגנה בעניין זה היא סבירה,
שאם יידה אבנים, ההתנהגות המצופה ממנו הייתה לברוח לאחר מעשה.
29. מכל מקום, השוטרים אשר שהו במקום בכדי לאתר ולמנוע זריקת אבנים על הרכבת,
וראו את האירוע מאותה זווית ראייה, מסרו תיאור שונה של האירוע. כך גם לגבי המשכו,
החל ממעצר הנאשם והדברים שאמר ברכב. פועל יוצא הינו, שמעדויות השוטרים לא ניתן
להרכיב תמונה מלאה של העובדות המקימות את האירוע, ולא ניתן להכריע מה באמת אירע
– מה בדיוק זרק הנאשם? להיכן זרק? מה הייתה מטרת הזריקה? ומה אמר הנאשם לאחר
מכן? (כאשר המאשימה מנסה להתבסס על דברים אלו כ"רס גסטה", ברם מסכימה כי ייתכן
שהשוטרים לא הבינו כראוי את דברי הנאשם ואין לשלול את האפשרות שאמר שלא זרק לא
על הרכבת ולא על האוטובוס. בהקשר זה אעיר כי השאלה מה בדיוק אמר הנאשם ובאיזו שפה
אינה מהווה כשלעצמה חלק מן העובדות המבססות את האישום נגדו; ברם, הסתירות
בעדויות השוטרים בנוגע לעניין זה מוסיפות לקושי בקבלת גרסה אחת לאירוע, כאשר הן הן
הראיות האמורות לבסס את האשמה).
30. כל זאת, כאשר הוכח לפניי הן על בסיס הדיווח מהשירות המטראולוגי והן לאור
התמונות שצולמו ע"י אביו של הנאשם ביום האירוע ולמחרת, כי במקום האירוע היו שאריות
של שלג מלוכלך, כך שגרסת הנאשם לפיה זרק שלג לכיוון מי מחבריו אינה מופרכת כלל וכלל;
ותמוה כיצד מנגד טענו השוטרים כי לא היה שלג במקום (אליהו) או לא ראו שלג במקום
(קליימן). גרסת הנאשם אף מסתדרת עם הצבעים שייחסו השוטרים לחפץ הנורק (לבן או לבן-
חום/אפור), וייתכן כי מן המרחק בו ראו את הזריקה לא ניתן היה לזהות בוודאות האם מדובר
בגוש שלג או באבן.
31. לאור הראיות שהוצגו לי אני מקבל כעובדה את הימצאות השלג במקום האירוע.
32. המאשימה טוענת בסיכומיה כי עדותו של השוטר אולשבסקי, שהחפץ פגע בחלון
אוטובוס ונפל, מחזקת את טענתה שלא מדובר בשלג, שהרי שלג היה אמור להתפורר ולא ליפול
כחתיכה אחת. ברם, איני סבור כי ראייה של פגיעה באוטובוס ממרחק של 40 - 50 מטרים כפי



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 שהעיד אולשבסקי, יכולה לקבוע בוודאות האם החפץ שפגע התפזר לאחר הפגיעה אם לאו. כן
2 ישנה אפשרות סבירה כי מאחר וייתכן ומדובר היה בגוש שלג שהפך לקרח, שמא אין הוא
3 מתפזר ומתפרק מידיית כפגיעה של שלג רך. מכל מקום, אין טענה זו של המאשימה פוגמת
4 בספק הסביר שהעלתה ההגנה, לפיה החפץ שנזרק היה גוש שלג-קרח ולא אבנים או חפץ קשיח
5 אחר. אשר לצילומי הידיים של הנאשם ברכב המשטרה לאחר שנעצר, עיינתי בהם ונראה כי
6 הלכלוך על ידיו של הנאשם כמעט ולא ניכר. אין בהם כדי לחזק את גרסת המאשימה או בכלל
7 להצביע על כך שהנאשם זרק דווקא אבנים, ולא התלכלך ממגוון מצבים אפשריים אחרים.
- 8 33. כאן המקום לציין, כי אכן התרחשו מחדלי חקירה בתיק זה. פקד אופיר יונה, אשר היה
9 אחראי על החקירה של האירוע נשוא כתב האישום, העיד כי בכל אירוע כזה נדרשת המשטרה
10 לצאת לזירה ולבדוק האם יש מצלמות במקום האירוע. לדבריו, בצומת גיולאני אכן יש
11 מצלמות, וכן על הרכבת, ברם כל בדיקה כזו לא בוצעה. לא נמצא נימוק למחדל זה (עמוד 8
12 שורות 3-7):
- 13 ש: בסדר, אז אם אתה אומר שבדקים בדרך כלל אז עושים
14 תרשומת למה לא בדקתם או למה אין לכם חדר בקרה, אין דבר
15 כזה בתיק.
- 16 ת: אוקי. אז אם אין אז אין. בדבר הספציפי הזה כנראה שלא
17 פעלתי בצורה נכונה, אני לא יודע. אני לא עיינתי דף דף, אני
18 רפרפתי. אני גם לא נוהג להיכנס לפני לתיקים, אני יודע גם למה
19 ואני יכול להיכנס ואני לא נכנס.
- 20 כן נמצא מחדל נוסף בכך שהמשטרה לא זימנה לחקירה את הנער הנוסף שהנאשם ציין
21 שהיה איתו באירוע ושיחק עימו (מ.י.), וכן לא זומן מ' ; זאת כאשר ר.ח., אשר כן זומן למסור
22 עדות במשטרה, העיד כי הנאשם זרק על מ' שלג. פקד יונה לא ידע להסביר בחקירה נגדית
23 מדוע לא זומנו לחקירה מ.י. ומ', ולדבריו, כנראה באותו זמן הוא לא ראה לנכון לזמן אותם
24 (עמוד 7 שורות 1-9).
- 25 34. כמו כן אין להתעלם מן העובדה שתצלום האוויר שהוגש ואשר עליו שרטוט של השוטר
26 אליהו (ת/2), כלל אינו שרטוט של מקום האירוע. בפתיחת עדותו שרטוט השוטר על תצלום
27 אוויר היכן עמדו השוטרים והיכן הנאשם, ולהיכן זרק, ברם בחקירה הנגדית התברר כי אין
28 מדובר באותו המקום. לא ניתן הסבר לכך, וקשה להלום מתן הסברים עובדתיים לאירוע על
29 בסיס צילום של מקום אחר, ובפרט כאשר מלווה בתגובה "שוות נפש" של השוטר כאשר מידע
30 זה נחשף בפניו בחקירה נגדית.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 35. לאור האמור, אין אלא להסיק כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכחת עובדות כתב
2 האישום באשר למהות החפץ הנורק ומטרת הזריקה. כן התקיימו מחדלי חקירה, אשר יכלו
3 לשפוך אור על נסיבות האירוע. במקביל, הנאשם הצליח לעורר ספק סביר, שלא עלה בידי
4 המאשימה להפריכו, לאפשרות כי הוא זרק שלג תוך כדי משחק עם חבריו, ולא נורקו אבנים
5 וכלל לא הייתה כל מטרה של סיכון נוסעים בכלי תחבורה.
- 6 36. המאשימה מבקשת להתייחס לשקרי הנאשם כראיה לחובתו. אכן, גרסתו של הנאשם
7 אינה חפה מתהיות ומסתירות, ואינה מסתדרת באופן מלא עם עדויות חבריו.
- 8 הנאשם העיד במשטרה ששיחק בשלג עם חברים (ר.ח. ומ.י.) ושזרק שלג על ר.ח.
9 במשטרה לא הזכיר הנאשם את מ', בעוד שבבית המשפט העיד שזרק על מ'. המאשימה טענה
10 כי הואיל ור.ח. אמר במשטרה שהנאשם לא זרק עליו אלא על מ', שינה הנאשם את עדותו;
11 ואכן, העובדה שהנאשם לא סיפר במשטרה שגם מ' היה עמו, ואף שינה את נמען זריקת השלג,
12 מתמיהה.
- 13 כן תשובות הנאשם באשר למיקום הפגיעה לא היו ברורות (פרוטוקול מיום 29.10.15
14 עמוד 14, שורות 15-28).
- 15 מנגד, איני מקבל את טענת המאשימה כי העובדה שהנאשם אמר במשטרה ששיחק
16 בשלג עם חברים, ואילו ר.ח. העיד שהיה מישהו שהתגרה בנאשם וכי הנאשם הרים כדור שלג
17 וזרק לעברו, כאשר זריקת השלג איננה מתוארת כמשחק - מלמדת על סתירה בין שתי
18 העדויות; והתגרות יכולה להיות חלק ממשחק בין נערים. על כן, איני רואה באי-דיוק זה
19 סתירה.
- 20 המאשימה סבורה כי העובדה שהנאשם ציין בחקירתו במשטרה שבשועפאט לא עוברים
21 אוטובוסים של יהודים - מחשידה. אלא, שגם בזה איני מוצא חשיבות יתר. הנאשם הואשם
22 בזריקת אבנים כלפי הרכבת הקלה, וסביר להניח שהבין היטב כי נטען כלפיו שהמעשה הוא
23 על רקע גזעני, ועל כן מצא לנכון לציין זאת.
- 24 אשר לדברים שאמר הנאשם לשוטרים, כפי הנראה ברכב עצמו, מסכימה ב"כ
25 המאשימה כי ייתכן שהנאשם אמר לשוטרים בערבית "לא על הרכבת ולא על האוטובוס", ולא
26 כפי שנכתב בעדויות ודו"חות השוטרים שאמר "לא על הרכבת על האוטובוס", כאשר
27 השוטרים אינם דוברי ערבית ואולי לא הבינו אותו. המאשימה טוענת בסיכומיה כי הנאשם
28 לא ידע על מה הוא נעצר, ועל כן המשמעות של המשפט שאמר כ"רס גסטה" מוכיחה את



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

- 1 המודעות שלו לקשר של הרכבת לאירוע, ומוכיח את הצורך שהרגיש להצטדק מפני זריקה על
2 אותה רכבת, בבחינת "על ראש הגנב בוער הכובע". הנאשם העיד שכאשר הכניסו אותו לרכב,
3 "שאלו אותי, הם גם עשו לי תנועה ביד, אם אני זרקתי משהו על הרכבת. אמרתי לא זרקתי
4 לא על הרכבת ולא על האוטובוס" (עמוד 10 שורות 21-31). אלא, שאין מדובר בטענה
5 "מצטדקת" בלבד, שהרי השוטר קליימן העיד שאמר לנאשם שהוא עצור בגין זריקה על
6 הרכבת (עמוד 28 שורות 24-25), כך שאין להסיק כעמדת המאשימה שהשוטרים לא אמרו
7 לנאשם על מה הוא עצור וכי הדברים שאמר מחשידים, אלא ההפך הוא הנכון. משנאמר לו
8 בגין מה הוא עצור, הוא הכחיש מיד את היידוי כלפי הרכבת והאוטובוס.
- 9 37. אשר לעדויות החברים, המאשימה טוענת שאין להתבסס עליהן מכיוון שהן אינן
10 אובייקטיביות ונוטות לטובת הנאשם. דא עקא, אם אין להתבסס עליהן באופן כללי, אין גם
11 להתבסס על סתירות לכאורה הקיימות בעדויותיהם לחובת הנאשם (כאשר לא ביקשה
12 המאשימה לקבל חלק מעדויותיהם כראיה).
- 13 38. מכל מקום אציין את הסתירות הבולטות.
- 14 מ.י. טען שהנאשם לא פגע באוטובוס ומיקם בשרטוט את מקום המשחק בשלג מאחורי
15 תחנת האוטובוס, ולא ליד האוטובוס. הדבר סותר את כיוון הזריקה לעבר האוטובוס, את
16 דברי הנאשם כי זרק לעבר מ' שירד מהאוטובוס ועמד לידו, ואף את שרטוטי השוטרים.
17 למעשה מדובר בגרסה שונה לחלוטין, ואין לקבלה.
- 18 המאשימה טוענת כי קיימת סתירה בדברי ר.ח., כאשר בהודעתו במשטרה העיד
19 שהנאשם זרק לעבר מ' ופגע באוטובוס, ואילו בבית המשפט טען שהשלג פגע במ'. ר.ח. הסביר
20 את הסתירה בטענה שמנהל בית הספר היה עמו בחקירה והוא אשר אמר חלק מהדברים
21 המיוחסים לר.ח. המאשימה ציינה כי תביא לעדות את גובה ההודעה, אך לא עשתה זאת. על
22 כן יש לקבל את עמדת ההגנה כי יש קושי להתייחס לדברים המיוחסים לר.ח. במשטרה.
- 23 39. אשר לטענת המאשימה כי ההגנה הייתה צריכה להביא את מ' לעדות, ולהוכיח את גרסת
24 הנאשם כי זרק עליו את השלג, אכן נכון הדבר שההגנה יכלה להביא את מ' לעדות. אך אין
25 להתעלם מן העובדה ששמו של מ' הוזכר בחקירת המשטרה של ר.ח. כמי שהנאשם זרק עליו,
26 והמשטרה לא מצאה לנכון להזמין לעדות. אם כן, המחלף לקליטת התמונה המלאה כבר היה
27 מונח לפתחה של המשטרה והמאשימה.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

40. מכל מקום, גרסתו הכללית של הנאשם עוד מחקירתו (ואף ממעצרו) ומאוחר יותר בבית המשפט הינה עקבית, כי שיחק בשלג עם חבריו ולא יידה אבנים. אכן, בגרסתו במשטרה מצויות כמה סתירות ותמיהות בהשוואה לעדויות חבריו. יחד עם זאת, אף אם הדבר היה עולה לכדי שקרים, הם כשלעצמם אינם יכולים להוות תשתית ראייתית לביסוס האשמה, אלא לכל היותר תוספת לראיות התביעה.

ראו, לדוגמא, ע"פ 3731/12 סולם נ' מדינת ישראל (11.11.2014):

הלכה היא, כי בנסיבות המתאימות רשאי בית המשפט ליתן לשקרים מהותיים שנמסרו על-ידי נאשם במהלך חקירתו, משקל ראייתי עצמאי, עד כדי ראיית סיוע במקום שנדרשת ראייה כזו. כל זאת, בהתקיימם של מספר תנאים: מדובר בשקר בעניין מהותי; אשר מוכח בראיה או בעדות עצמאית; השקר ברור וחד משמעי; והוא מכוון להכשיל את החקירה ולהטעות את בית המשפט; תנאי נוסף הוא כי השקר קשור לעבירה עליה נסב המשפט ואינו נובע מעילה שאינה רלבנטית, לצורך בירור האשמה... שקרי הנאשם בחקירה אינם יכולים להחליף את התשתית הראייתית הנדרשת לצורך הרשעה, אך ניתן לייחס להם משקל עצמאי, כראיה המחזקת את ראיות התביעה... כוחם הראייתי של השקרים מותנה בהיעדרו של הסבר סביר, שניתן על-ידי הנאשם לאותם שקרים."

במקרה שלפניי, התביעה לא הצליחה להציג תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנאשם, וקיים ספק סביר האם הנאשם זרק אבנים כנטען או שמה זרק שלג לעבר מי מבין חבריו. על כן, הסתירות בגרסת הנאשם, שאף איני רואה בהן כשקרים בעניין מהותי, אינן מועילות לתביעה, אם כי הן תורמות לביסוס המסקנה כי יש לזכות מחמת קיומו של ספק סביר ולא מחוסר אשמה.

41. בשולי הדברים אציין כי סעיף 332(3) לחוק העונשין בגינו הואשם הנאשם נמחק ובמקומו נחקק סעיף 332א. המאשימה התייחסה לכך בקצרה בסיכומיה, ברם נוכח הזיכוי אין צורך לדון במשמעות תיקון החוק והסעיף הרלוונטי לאישום. אני מפנה לדיון בנושא זה בהכרעת הדין של מותב זה שניתנה לאחרונה בת"פ 15-05-57220 מדינת ישראל נ' עבאסי (22.2.16).

סוף דבר

42. אני מזכה את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו. הנאשם ישוחרר לאלתר מתנאי מעצר הבית בו הוא שוהה.



בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-3550 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

1 43. הכרעת הדין תפורסם בהשמטת פרטים מזהים של הקטינים.

2 44. זכות ערעור כחוק.

3

4

5

6

7

ניתן היום, ל' אדר א' תשע"ו, 10 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

8

בן-ציון גרינברגר, שופט

9

10

11

12